

Cartes

Carta d'ADK
al poble de Caldes
de Malavella
aleix marca berenguer.
caldes de malavella.

Escric aquesta carta com a president de l'Associació ADK amb seu a Caldes de Malavella per explicar al poble de Caldes i a qui interessi el desenvolupament del passat Aplec de Sant Maurici 2011. ADK vol demanar disculpes al poble de Caldes per les incomoditats viscudes en el desenvolupament de l'Aplec: molta calor i el bar de la seu sense estar habilitat per a ús públic i una deficient organització dels espais. Sabem que sobre aquest fet corren pel poble moltes històries, algunes de les quals tan inculpadores com la maeixa història de la Mala?vella. Per tot això, ADK vol oferir una explicació. En primer lloc hem de dir que ADK ja fa temps que té llogat el camp de Sant Maurici i que, junt amb la seva seu, el posa a disposició de tot el poble, individus i entitats. I és així com comença aquesta desagradable aventura. Sense ànim d'ofendre a ningú, us fem saber que l'Associació que fa anys que porta a terme l'esdeveniment, ha manifestat no voler la nostra col·laboració de cap de les maneres i en conseqüència, tot el nostre esforç ha estat en va. Us assegurem que vam fer de tot per aconseguir que dita Associació fes ús de l'espai com fa anys que es feia. Els vam cedir gratuïtament els espais, la llum i l'aigua, fent-los arribar un escrit que contenia la nostra autorització per utilitzar els espais de la nostra seu de la manera més còmoda i eficient. Però no van voler signar l'escrit. Van arribar a casa nostra, menyspreant el que els oferíem, van muntar el xiringuito com van voler imposant la seva voluntat, i ara es vol explicar que el problema era que ADK no volia que es fes la diada de l'Aplec de Sant Maurici. Bé doncs, volem que quedi molt clar que això no va ser així i per això escrivim aquesta carta. ADK ampliarà aquesta informació a qui ho sol·liciti.

Per què no hem de votar la dreta?
jordi vidal bernades. palafrugell.

Per què ens diuen que el mercat veu amb bons ulls que la dreta governi Espanya i en canvi la mateixa formula no ha servit en el Regne Unit, Portugal o Itàlia? Per què ens hem de creure que aquesta crisi sols és culpa del Govern actual i que els vuit anys que va governar Aznar amb la seva política del totxo i la desindustrialització del país no hi tenen res a veure? Per què hem de creure que els del PP, que està destrossant l'Estat del benestar i els guanys socials en les comunitats autònomes sota el seu mandat, el preservaran quan ells estiguin en el Govern? Per què podem pensar que els del PP generaran tres milions i mig de llocs de treball en quatre anys, quan no s'ho creuen ni ells? Per què hem d'admetre que ells no apujaran els impostos per superar la crisi? Per què hem de confiar amb l'honradesa dels del PP, que defensen els seus implicats en casos de corrupció? Són massa perquè, encara que espero pel bé de tots que, després del 20-N, no ens haguem de formular l'últim: per què hem estat tan poca-soltes?

Enhorabona a
Tribuna de Girona
i al Diari de Girona
Antoni Pérez De-Gregorio i Capella. Girona.

Ahir vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la primera conferència sota el títol "Paisatge, Urbanisme i Biodiversitat" que organitza Tribuna de Girona amb la col·laboració del Diari de Girona, amb un ponent de luxe com és en Jordi Sargatal, naturalista, exdirector del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i de la Fundació Territori i Paisatge de Catalunya Caixa i, per damunt de tot això, amic des de fa molts anys. No deixa de ser curiós com amb les seves explicacions i anècdotes -per molt que algunes les hagi sentit en diverses ocasions- tothom, jo

inclòs, queda impregnat d'allò que ell anomena "la seducció de la natura". Amb les seves explicacions, vivències i la documentació gràfica que va mostrar, tan propera, és fàcil imaginar-se i creure que és possible un nou model d'urbanisme respectuós amb la natura i el medi ambient, en el qual estic convençut que tots creïem, però no tothom aplica. Enhorabona a Tribuna de Girona per l'encert que ha tingut amb aquest cicle que va començar ahir i als ponents de luxe que ha triat.

L'estructura sanitària, un model massa costós
hans peter trauschke.

Després del fracàs de fa anys d'un projecte pilot en un país amb recursos, com Alemanya, no existeix una estructura de centres d'assistència primària i d'especialitats, perquè aquestes instal·lacions i el seu personal corren a càrrec dels professionals de la medicina, que tenen concerts amb les caixes de la seguretat social pública i assegurances privades. Com és possible que l'Estat espanyol i les autonomies, amb molt menys recursos, hagin d'assumir aquest cost? Concretament els metges alemanys, facturem trimestralment per un sistema de punts (amb un sostre màxim permès, no deixen d'atendre ningú, si se supera el pressupost va a càrrec del professional), per les visites i tractaments a les seves consultes, és a dir, cobren per serveis prestats. Com que només cobren pels pacients que tenen, tracten d'assistir-los de la millor manera a fi de mantenir-los. Quant a les urgències (no emergències), són els mateixos professionals, que en torn rotatiu dins d'una zona, surten tant de dia com de nit a visitar els malalts. Els hospitals són també concertats però amb caràcter públic. Les llistes d'espera no són ni de lluny com les d'aquí. El copagament ja fa temps que existeix, tan per a visites a metges com a estades hospitalàries i receptes, amb un sostre màxim per trimestre i exempció per a rendes mínimes, infants fins als 16 anys i tractament relacionat amb l'embaràs. Els jubilats generalment també paguen, només n'estan exempts si cobren ajut social.

Què serem?

Walter van Diest. girona.

Sobre quantes qüestions opinem cada dia? A cada moment, a la barra d'un bar, els passadissos d'un edifici, els carrers centrals d'una ciutat. A tot arreu se'ns pot escoltar i no deixem passar l'oportunitat. Tractem temes de tota mena, polítics, artístics, filosòfics, posem la nostra opinió a debat i segons el tema amb més fonaments o no. Curiosament, això és el que s'ha anat fent des que l'humà és humà. Una contraposició constant de conceptes i maneres de veure les coses. Pensant, rumiant i analitzant l'actualitat, el passat i les perspectives de futur, podríem arribar a una conclusió. Una unió de pensaments, de fragments d'un text únic, en el qual hi ha un recull del que som, hem estat i serem que de tant en tant val la pena llegir, anomenat La Humanitat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/10/09/cartes/521046.html?utm_source=rss